

Türkiye İçin Biyogaz Verimli Bir Alternatif

Türkiye'de toplam arazinin sadece yüzde 33,1'i işlenmekte. İşlenmeyen arazi içinde tarıma uygun yüzde üçlük bir alan mevcut. Bu alanın enerji tarımında kullanılması, kota kapsamından çıkarılan ürünler (tütün, şeker pancarı gibi) yerine de enerji amaçlı tarım (sorgum, miskantus, kanola vg.) yapılması, tarım kesimine yön verecek, istihdam yaratacak ve ulusal gelir artacaktır

Günümüzde tarımın gıda temininin yanı sıra, enerji ihtiyacını karşılamak gibi yeni stratejik bir fonksiyonu ortaya çıktı. Bu durum, Türkiye gibi tarım potansiyeli yüksek ülkeler için değerlendirilmesi gereken bir fırsat olarak görülmeli. Bu fırsat Türkiye çok iyi kullanarak, dünya biyoyakıt üretiminde öne geçebileceğii gibi, tam tersine tarım alanlarıni işlevsiz kullanımıyla bu fırsatı kaçırma durumuyla da karşı karşıya kalabilir.

Türkiye biyoyakıt alanındaki gelişmeleri görerek, çeşitli projelerle biyoyakıt kullanımını yaygınlaştmaya çalışıyor. Bu alanda çiftçiye devlet desteği de uygulanıyor. GAP bölgesinde yağlı tohumların hemen hemen tamamı üretilebilir konumda olmasına karşı, GAP'in sulama hedefi tamamen gerçekleşmediğinden bölgede bu ürünlerin ekili çok yetersiz. Oysa bölgede yağlı tohumların üretiminin artırılması, bölgein soya ekonomik sorunlarının çözümü açısından da ayrı bir öneme sahip.

BİYOYAKITTA TÜRKİYE'NİN DURUMU

Türkiye'nin ithalat rakamlarına bakıldığında, petrolden sonra yağ bitkileri ikinci sırada yer alıyor. Resmi verilere göre Türkiye'de yağ açığı mevcut ve yağ ihtiyacının yüzde 60'ını ithal yoluyla karşıyor. Türkiye'de hem yağ açığını kapatmak hem de biyoyakıt kullanımını yaygınlaştmak amacıyla çeşitli projeler üzerinde çalışılıyor. Ayrıca çiftçiye destekleme yönünde çıkan yasalar ve desteklemedeki artışlara rağmen hammadde üretiminde hedeflere ulaşlamıyor.

Tarım Bakanlığı bir kilogram aspir ve kanola için

22 kuruş destek veriyor. Sertifikalı tohumluk ve yağ bitkilerine yüksek mazot desteği ile destekleme oranı yüzde 70'leri buluyor. Türkiye topraklarında çok kolay üretimi yapabilecek kanola bitkisi kısa sürede yetişmesi, hasat zamanının diğer yağlı bitkilerden bir, iki ay, bugdaydan üç, dört hafta erken olması nedeniyle tercih ediliyor. Biyo dizel üretiminde tercih edilen aspir, hububatın yetitiği her tür iklim ve toprak koşullarında yetişiyor ve sulama istememesi başka bir avantajı oluyor. Özellikle Orta Anadolu'da yetiştirilmesi önerilen aspir, gübre istememesi nedeniyle de girdi maliyeti düşük olarak nitelendiriliyor.

Şekerpançarı üretimi ise Türkiye'de kotaya sınırlandığından üretim rakamları beş milyon hektardan üç milyon hektara düşerek 12-13 milyon tonlar seviyesinde. Oysa Türkiye'de hemen hemen her ilde Marmara, Orta ve Doğu Anadolu bölgelerinde yetiştirilebiliyor. 2007 yılında şekerpançarından biyo etanol üretimine başlayan Türkiye'de Pankobirlik, Konya Şeker A.Ş. Cumra Şeker Kompleksi içinde kurduğu 84 milyon litrelilik tesisini tamamlamış bulunuyor. Ayrıca GAP Bölgesi gibi verimli topraklara sahip olan Türkiye bu alanda yatırımlara hız vermiş görünüyor. Ancak GAP'in tam faaliyete geçmemesi sultanabilir tarım alanını daralttırdan bölgede biyo etanol üretiminin gerçekleştirerek ürünlerin ekimi sınırlı kalmakta. Türkiye'de yerli yağ bitkilerinin biyodizel üretiminde kullanımında vergi indirimi bulunuyor.

Çevreci benzin olarak bilinen kurşunsuz benzine yüzde iki oranında biyo etanol katlıyor. Oysa benzine yüzde üç harmanlama yapıldığında Türkiye'nin petrol ithalatının 358 milyon dolar azalacağı uzmanlarca belirtiliyor. Yüzde beş harmanlama yapılmış olsa petrol ithalatı yılda 596 milyon dolar azalacağı gibi 313 milyon YTL. de katma değer oluşturulacak. Biyo etanol üreticileri, ÖTV'siz orannın yüzde beşे çoğalması durumunda çevre, tarım, hayvancılık ve istihdamın da doğrudan destekleneceği göründe bireleşiyor.

ENERJİDE ALTERNATİF: BİYOGAZ

Türkiye için en önemli biyoyakıt seçeneklerinden biri biyogaz olmakta. Biyokütle doğrudan yakıtlar veya çeşitli süreçlerle yakıt kalitesi artırılır, mevcut yakıtlara eşdeğer özelliklerde alternatif biyoyakıtlar (kolay taşınabilir, depolanabilir ve kullanılabilir yakıtlar) elde edilerek enerji teknolojisinde değerlendirilmekte. Türkiye biyoyakıtların uygulanır olmasi için gereklili potansiyel, bilgi birikimi ve altyapıya sahip. Fakat Türkiye sadece odun, bitki ve hayvan atıklarından yakacak olarak isıtma ve pişirmede yararlanmakta, dolayısıyla dünyadaki modern biyokütle kullanım eğiliminin dışında kalmaktadır.

Türkiye hayvansal ve bitkisel artık miktar 10,3

Mtep değerinde olup, bu değer ülkemiz enerji tüketiminin yüzde 13'üne karşılık gelmektedir. Türkiye'de toplam arazinin sadece yüzde 33,1'i işlenmekte. İşlenmeyen arazi içinde tarıma uygun yüzde üçlük bir alan mevcut. Bu alanın enerji tarımında kullanılması, kota kapsamından çıkarılan ürünler (tütün, şeker pancarı gibi) yerine de enerji amaçlı tarım (sorgum, miskantus, kanola, C4 bitkileri ekimi gibi) yapılması, tarım kesimine yön verecek, istihdam yaratacak ve ulusal gelir artacaktır. Bu nedenle GAP, Yeşilirmak Havza Projesi gibi projeler kapsamında biyokütle enerji teknolojisi plan ve uygulamaları yapılması gerekmektedir. Doğal yollardan doğalgaz elde edilmesi 200 milyon yıl sürerken, organik atıkların değerlendirilmesiyle fermantasyon tesislerinde 39-50 günde biyogaz üretmek mümkün. Türkiye'de 65 bin ton/gün miktarında çöp çıkmaktadır. Çöplerin düzenli depolama ile elektrik elde edilmesinde değerlendirilmesi de göz ardı edilmemeli. Çöplerin yakılmasıyla da enerji elde edilebiliyor, ama biyogazda, biyolojik atıklar ayrıstırıldığı gaz üretiminde ortaya çıkan posa da organik gübre olarak değerlendirilebiliyor. Yapılan hesaplamalara göre, yılda bin ton tavuk gübresi, 12 bin ton mısır silajı, iki bin ton tahlil kullanılarak, biyogaz tesisinde, tesisin kendi ihtiyacı olan enerji hariç, net 5,5 milyon kw/s elektrik, 5,5 milyon kw/s de termik ısı üretilebiliyor. Aynı şekilde, yıllık 55 bin ton mısır silajından 22 milyon kw/s elektrik, aynı miktarda de termik ısı elde edilebiliyor.

Avrupa'da doğalgaz enerji ihtiyacının karşılanması için kullanılan biyogazın, Almanya'da elektrik üretimindeki payı yüzde 1,5 civarında. Almanya'da yılda beş milyar kw/s elektrik biyogazdan üretiliyor ve 2020'de biyogazın elektrik üretimindeki payını yüzde 17'ye, yıllık 76-80 milyar kw/s'e çıkarmayı hedefliyor. Biyogaz, özellikle ototayakları açısından yüksek potansiyele sahip. Bir hektardan alınan tarımsal hammaddeyle on bin litre biyogaz/biyometan elde edilirken, likit biyoyakitta bu miktar, hektar başına 3,1 bin litreye düşüyor. Biyodizelde 1,6 bin litreye iniyor.

Bütün bu bilgiler doğrultusunda sonuç olarak Türkiye'nin tarım destekleme politikasına enerji yakıtları olarak dâhil edilen biyo yakıt üretiminde yeni düzenlemeler yapılması gereklili hale gelmektedir. Özellikle tarım ve orman alanlarının korunmasına yönelik yeni yasalar gerekligi ortada.

